

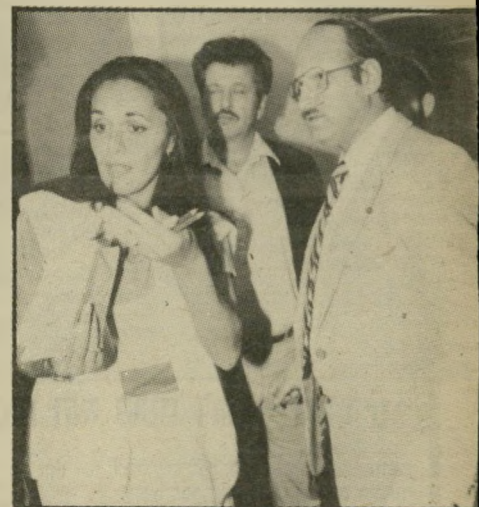
שידור

צל"ג ללמוד את העובדות

● לעמיקם רוטמן, עורך ומגיש בחצי היום, על כמה טעויות צורמות ששיבצו את מישדר היומן ביום הראשון בצהריים. רוטמן שגה כמה פעמים כאשר שידר ידיעות על הירצחו של ט'אפר אלימזרי, ראש-עיריית שכם. רוטמן ביטא בכל פעם אחרת את שמו הפרטי של הנרצח: פעם אמר זעפר ופעם דאפר ופעם ג'אפר, ועד סוף המישדר לא החליט איך נקרא הקורבן. מייד אחרי שידור הידיעה הארוכה ורצופת השגיאות הוא סיפר רוטמן על מעצרו של איוואן (ג'ון) דימיאניוק, בידיעה זו שוב שגה שגיאה המורה. הוא סיפר כי אהרון שימחה, נשיא בית המישפט המחוזי בירושלים, האריך את מעצרו של החשוד ב-15 יום. השופט שימחה הוא נשיא בית-מישפט השלום בבירה.

צל"ש כך יורים באוויר

● לעורכי מבט, שהביאו ביום השני השבוע למיקוע, במסגרת הדיווח על הלווייתו של ראש עיריית שכם, את הסרט שממנו ניתן היה לעמוד על טיבו של הביטוי "יריות באוויר": שוטר

דוברת הראל (עם יו"ר ינון) לאשר ולהתיר

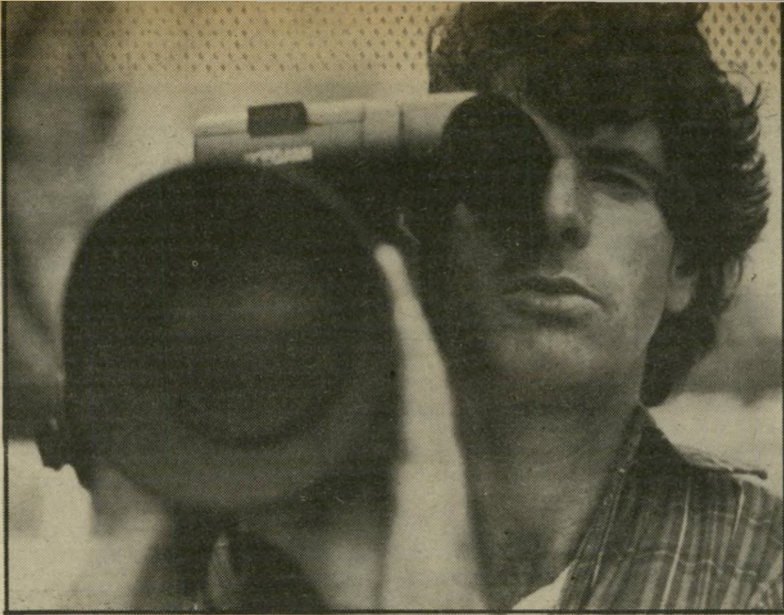
ישראלי מכוון את אקדחו לעבר קהל של תושבים, ולוחץ פעם ופעמיים על ההדק.

מאחורי המירקע בישראל לא ידעו למה

האפט' אליאס, נשיא סוריה, יצא בנאום חריף ובו אמר, בין השאר, כי הגולן יהיה במרכזה של סוריה. בארץ ציטטו בהדגשה ובהרחבה את דבריו של אסד, מעטים הבינו מדוע אמר פיתאום דברים אלה, מה העיתוי.

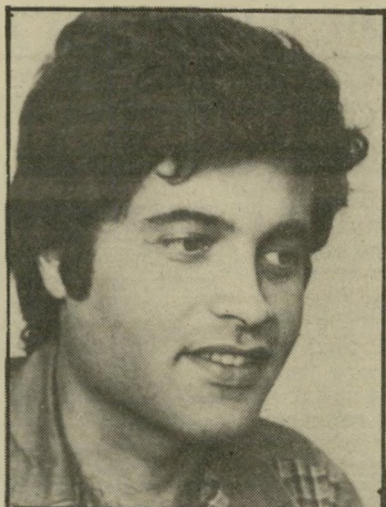
במקביל דווח בכלי-התיקורת בארץ כי ברמת-הגולן היו הפגנות סוערות. כך נאמר ותו לא. ככל רחבי העולם המערבי וגם ברחבי המרחב ראו שמעו את הקולות מרמת-הגולן דרך שידורי הטלוויזיה. בישראל לא ראו דבר.

ביום השלישי שעבר יצא שימעות פרס, ראש-הממשלה, לסיור ברמת-הגולן, בתחנות-היתדות וכישובים הרחוביים. הפרס התלוותה ממלה של שלמה של עיתונאים. בנייהם היה צוות של הטלוויזיה הישראלית וצוות של סוכנות ידיעות כשם וזינו. עם הצלם אלי פסטמן.

צלם פסטמן
רק לא בישראל

החליט לתת לעובדים אפשרות להגיש את מועמדותם — לא בצורה של מיכרו רווקא, אלא באופן הבא: כל עובד הרואה עצמו מתאים לנהל את המחלקה, יוכל להודיע לוועדה-העובדים של

עורך ומגיש רוטמן
שגיאה אחרי שגיאה

התחנה. שי, הממנה, ישקול ואולי ייפגש עם המועמדים לפני שיחליט סופית מי יהיה המנהל. הודעה על הנוהל החדש נתלתה על שלושה לוחות מודעות בתחנת הרדיו הצבאית כפרו.

בתוככי הרשות

מי הדליף?

בעיקבות ביטול שידור תוכנית הטלוויזיה התבוללות בישראל, פנו עיתונאים רבים לירדנה הראל, דוברת רשות-השידור, בבקשה להתיר להם לצפות במישדר ולכתוב עליו. הראל סירבה לכולם, הסכימה שאין טעם להראות כתבה שנפסלה לשידור ולפרסם את פרטיה בעיתונות, וכי המישדר עוד לא ערך סופית ויש חשש לסיכון המוראליים בכתבה.

זמן קצר אחר-כך פרסם העיתון החרדי ערב-שבת את תמליל המישדר. אורי סורת, מנכ"ל הרשות, דרש לחקור מי הדליף את התמליל לשבועון הרתי.

עוד לא יבשה הדיו על בקשתו של פורת, והופיעה ידיעה בצהרון מעריב, שבו סיפרה

צוות זה הכין כתבה מורחבת על רמת-הגולן, והחליט לנצל את ביקורו של פרס ולשלב אותו בכתבה. הם ליוו את פרס בקצרין ובמגדל-שמש. בעת ביקורו של פרס במגדל-שמש נערכה במקום הפגנה המונית של התושבים, המתעקשים שהם אורחים סוריים. אך היא היתה תחת שליטת כוחות רבים של מישטרה שהיו באזור. זמן קצר אחרי שפרס עזב את המקום, ריללה המישטרה את כוחותיה והפגנה יצאה מכלל שליטה. העיתונאים המשיכו כדרכם עם ראשי-הממשלה אלי פסטמן נשאר במקום. הוא צילם במשך זמן ארוך את הפגנה, שהלכה ונעשתה סוערת יותר ויותר, את הצעירים המיידים אכנים בכניין המועצה המקומית ובכלי-הרכב של צה"ל. את החיילים הלכודים שירו באוויר כדי לפזר את המפגינים, את השוטרים שהיכו באלות וחטפו מכות כחורה.

באותו ערב חזר פסטמן לתל-אביב והחומר נשלח למישדר הראשי בלונדון. למחרת שודרה הכתבה, עם הצילומים יוצאי-הדופן, בכמה מארצות מערב-אירופה ובמדינות-ערב (בירדן, כסוריה ובארצות אחרות).

הטלוויזיה הישראלית לא שידרה את הצילומים, שיש האומרים כי הם נדירים בתוכנם. בגלל המשאומתן הנצחי על הפעלת הציוד האלקטרוני. בישראל לא ראו מה קרה באותו היום ברמה, והדבר הרגיו את אסד. סרט של אותה סוכנות, וזינו, מהרבהית בירושלים, הוא שגרם להאפלת הטלוויזיה בפעם האחרונה ולשרשרת האירועים שאחר-כך.

מישטרת-ישראל התעניינה כאותה סוכנות ורצתה לקבל את חומר הגלם המצולם. כנראה לצורכי חקירה ומעצרים. הסרט נשלח למישדר הראשי בלונדון.

מאחורי המיקרופון

טיול באמריקה

יום בהיר אחד החליט נחמן שי, מפקד גלי-צה"ל, הממשש באופן זמני גם כמנהל מחלקת-האקטואליה של התחנה ואחרי התפטרותו של יוסי עוזרד, לגנון במקוריות את ישיבת המחלקה. הוא אסף את ל"ל העובדים, חיילים ואזרחים, ולקח אותם לסיור-ביקור בשגרירות-האמריקאית בתל-אביב. שם צפו אנשי גלי-שני סרטים, שהמחישו להם דרך סיקור אירועי ביטחון בטלוויזיה האמריקאית.

שי מחפש בימים אלה מנהל חדש למחלקת-האקטואליה. בגלל האופי הצבאי של התחנה, הנוהג הוא שהמפקד ממנה את המנהל, אך שי

הכתבת אילנה באום, כי צפתה בעצמה בתשרי האסור ומטרה לקוראים פרטים על תוכנו. הראל כתבה מיכתב זועם למנהל-הרשות ובו ביקשה כי במקביל לחקירה על ההרלפה לעיתון הרתי, תיערך חקירה שתברוק מי אישר לעיתונאית מעריב לצפות במישדר. היא הסכימה כי לא יתכן שהיא תאסור ומישהו אחר יתיר. פורת קיבל את מיכתבה של הראל, העביר אותו למיכה ינון, יו"ר הרשות, בצירוף הערה: "ראה מיכתבה של הרובת, הרצוף בזה, המדבר בעד עצמו".

באום צפתה במישדר, מסתבר, ביום החמישי. באותו יום צפה גם ינון במישדר הפסול.

להתיש את החברים

את ישיבת מליאת רשות-השידור שהתקיימה השבוע פתח אורי סורת, מנכ"ל הרשות, בנאום ארוך במיוחד. אחרי הישיבה אמר שהאריך בנאום, משום שרצה להתיש את חברי-המליאה שלא יגיעו לדיון בנושאים הרגישים ברשות.

במהלך הישיבה התנהל ויכוח קצר בנושא שהיה השבוע על הפרק — השידור שנפסל: התבוללות בישראל.

פורת סיפר שבשידור נראית אשה בלתי מזוהה, המצולמת מאחור ומספרת על יחסיה עם גבר שהונה אותה והתעלל בה, ורק אחרי זמן רב התברר לה שהוא ערבי. היא גם נוקבת בשמו האמיתי, ואומרת שבמשך כל הזמן התחזה לפניה כיהודי, בשם רפי לוי.

פורת שאל את החברים מה היה קורה אילו שודרה כתבה כזו בבי-בי-סי הבריטי, ושם היתה יושבת אשה ומספרת סיפור דומה על גבר שהציג עצמו לפניה בשם ג'ון סמית, ואחרי-כך היתה הטלוויזיה מגלה כי שמו האמיתי הוא ג'ון כהן. מיכה ינון, יו"ר הרשות, אמר שבאותו ערב שלא שודרה התוכנית על התבוללות, שודר ראיון ארוך עם המשורר אבות ישרון, שבו דיבר

סלמ פירות

התדיינות שובניסטיינברית גסה היתה בישיבת הוועדה-המנהל של רשות-השידור שהתקיימה השבוע. חברי הוועד רנו בבקשת האירגון הרתי אמונה להוריד מן המירקע תשרי-השירות בנושא האשכוליות.

לפני שנה והצי היתה סערה ציבורית סביב התשרי. קבוצות נשים שונות טענו שיש בו שימוש מעליב בגופה של האשה, התשרי הוסר אז.

השנה אישרה הוועדה לתשרי-השירות את התשרי. בטענה שיהיה זה פורטיאני מדי לאסור אותו בתקופה כלי-כך מתייגנית. במהלך הדיון על בקשת האירגון הרתי, העירו כמה מחברי-הוועד הערות גסות:

"התשרי לא העלה את תצורת האשכור ליות, אבל הגביר את הילודה". חבר אחר אמר: "מאז התשרי אני קונה אשכוליות, אבל לא אוכל אותן". ועוד אחד: "מונחת בקשה לתשרי-שירות על פומלות, אבל אין דוגמניות". בתגובה לכך אמר אחד מחברי הוועד: "יש בקשה לתשרי-שירות של שסק".

בין חברי הוועדה-המנהל אין אפילו אשה אחת. גם לא בין הגלויים לישיבות הוועד — מנהלי הטלוויזיה והרדיו ומנכ"ל הרשות.

ארוכות על התעללות היהודים בערבים בארץ, ואף הישווה חלק מן המעשים למעשי הנאצים. פורת ענה שזה באמת לא בסדר, אבל יש הברל בין מה שאומר ישרון לבין מה שאומרת הטלוויזיה.

אחרי המבול

שאל עמור, חבר הוועדה-המנהל של רשות-השידור, ראשי-מועצת מיגדל-העמק ויו"ר פורום ראשי ערייהפיתוח, החליט להשאיר את כל המהומות מאחוריו ולנסוע מפה.

בעוד עיריות-הפיתוח בכל רחבי-הארץ נמצאים נקשים לכלליים גדולים, ראשי-עיריות צועקים חמס, בעוד הטלוויזיה הישראלית מתפוררת מול העיניים, נסע שאל עמור לארצות-הברית כאורח של הסטייט-דפרטמנט האמריקאי, לתקופה של שלושה שבועות.

עמור עלה בשבועות האחרונים כמה פעמים על הבריאות וצעק לא פעם למען שולחיו. השבוע החליט לנוח מעל ברב.

תושיה של טכנאים זריזים

מכשיר שידור קטן, שתי הניידות נשארו ליד השער, הזמן חלף, ושוקי סוררו הבין שסיכוייו להכנס בניידת דרך השער קלושים, ואם לא יכנס פנימה, אי-אפשר יהיה להעביר את האירוע בשידור ישיר. הוא פנה לבסיס חיל-האוויר, הצמוד לנמל-התעופה האד רתי. נכנס דרך הבסיס הצבאי אל שטח מסלול-הנמל, ודרה עליהם עד למקום האירוע, לשם הגיע זמן קצר לפני נחיתת-המטוס. אך ביוזמה זו של סוררו לא הסתיימו תלאתיו של צוות גלי-ש. שאפשר יהיה לשמוע את השידור, צריך היה קרני. הטכנאי, להציב את מכשיר-הקשר שלו במקום גבוה במיוחד, הוא לא ביוזמו זמן רב: במקום היה מנוף שהוכן במיוחד לצלמים, וקרני ביקש שיגביהו את המנוף עד כמה שאפשר. הדבר נעשה, השידור הועבר בגלי-צה"ל, בעוד ניידת קולי-ישראל ממשיכה להמתין ליד השער הרישמי, וכל הצלמים צילמו בעיקר את הקרחת של רמיאניוק גבה-הקומה, שהוקרה מעל ראשי מלווי.

בגלל יוזמה, תושיה וזריזות, זכו מאוני גלי-צה"ל לשמוע בשידור ישיר את בואו לארץ של איוואן דימיאניוק, הפושע הנאצי-אוקראיני. ניידת שידור של גלי-צה"ל יצאה ביום השישי בנבוקר מן התחנה ביפו ברובה לנמל-התעופה בלוד. בניידת היו אילנה דיין שאמרה היתה לסקר את האירוע, אפרים קרני טכנאי שלקח עימו משדר קטן, ושוקי סוררו, שהיה האחראי לניידת. באותו זמן בערך יצאה גם ניידת-שידור מאולפן קולי-ישראל בתל-אביב לאותו היעד. שתי הניידות נפגשו וכמו בעצות המתימיות ליד שער הכניסה אל תוך נמל-התעופה. בגלל הוראות בטיחות חמורות במיוחד, שוטטלו באותו יום, התבקשו שתי הניידות להישאר ליד השער ולהמתין לאישור-כניסה. בינתיים נלקחו כל הכתבים והצלמים, שבאו לסקר את האירוע, באוטובוס מיוחד אל המסלול המרוחק, שבו אמר היה לנחות מטוס אלי-על שהטיס את דימיאניוק. דיון וקרני הצטרפו ליתר הכתבים והצלמים, כשקרני נושא איתו